

دایوو نهفسانه و سهربردهی مروف

خالد جوتیار

- نهفسانه -

تا روزی نه مړومان له کوزارو روزنامو کتیبی چاپکراوو کورمکان گویمان له زاراوهی - نهفسانه - دهیبت به زورپش لهجی خوی به کاری ناهینن، یان له گهل زاراومکانی تردا تیکه لدمکن، چونکه تانیستا نیمه له مهورای زاراومکانمان نه کولپوهته مورو راویژمان لئ نه کردوون. هر بابته تیکی فولکلوری له توانای نه اندازهی مروف به مورو هر کاریک یان بهرهمیک پر به بیستی واقع نه بی - نهفسانهی بی دطین. زانایانی نه نترسولوی خوازو نهفسانه ناس ماویه که مهورای نهو زاراویان دست نیشان کردوه نه گرجی به بی هی هندی بوجونیشیان تماوی ترین بهی زانینه .

نهفسانه نه گرجی لپه له وی تارمایی که وتوته بابته خهراقی به لام سنووری پتوو هیمای مهورا بینی به قهوارهی خوی ناباته بواریکی تر بابته تیکه گهر تیکه لاری بوارمکانی تریش بوو به شویوه خوی دمگونجینی و رهمزو بو چونه کانی هر دهپاریزی.

نهو بووداوه له میژینانهی دهکویته نهستی مروف یان نهوانهی له ری گیزانه ووه بینین شوونی کارهساتیکی تر هلد مگرن و

پیداویسته کانی زیان له ومختی لئاگه ری چه کهره بکات و بیته هلو یستیک به دریزیای تممن و بو نهولاش داد مگری له مینوه شوینی خوی له ارامان و به خوداچرونه ووه بینایی یه کی خودیانه بی یان دیاردمیه کی دمروه دمبوژیته ووه نیستای دواروژ دهکاته شپوزایی بی پنچراوهی نهویه به جورها چه شنیش زمینی بدریتی و له گهل پیداویسته مادی روحیه کانی سهردمانی بیگونجینی، گونجاندنه کهش دوا لیکدانه و نه یه.

بابتهی نهفسانه لای هندی له واقعیه و چه کهره دکا، زهمانی رووی داره به لام له هیئانه ووه پشی بی زهمانی پیشان دها نهو بزکردنه مهورای میژوو، وای لئ کردوه بیته بابتهی سهردمه کان.

نهوهی نه مورو بی دطین نهفسانه دیر زهمانی روداویکی راسته قینه بووه، یان تزیکه هستی مروف بووه. به دریزیای روزگارن بووه بهرهمیکی میتولویایی بیری خهک، تنانهت باله وانه هلس وکوت خهراقیه کانیش له میژووی بیری نهو نه تومیه ناکاریکی تریان بووه بویه نارکیولوزناسه کان له ری مهورای زانستی خویانه ووه دانیان بهو راستی به ناووه پهیکری که لئ خواومندیش دوزرا ووهته ووه.

له نهفسانان: زهمانیکی تاپیه ت زهمانیکی گشتی هیه توانای

سه‌رحله‌ای بیری له میژینه‌ی بینایی له دنیا گه‌یشتنی ئەو مروڤه داهاشی سامانی نه‌ته‌وایه‌تی‌مان مەزن تر دمکات.

دەوروپە‌ریش مروڤ قاتر دمکن و تایبە‌تی‌کانی بیری خەستەر دمکە‌نە‌وه، لێیان ورد دە‌یینه‌وه، قە‌پێکی ناوچه بەندی ژیان و بیری دە‌پە‌رئینی‌تە‌وه ئاسۆ‌یه‌کی گە‌شتەر: دا‌هینانیش هەر می لایە‌نیکی دیاری‌کراوی ژیان نی‌یه، بە‌هێی روزگارو قوناغه‌کانی بە‌رایێ نادە‌میزد دە‌بیینی یان هەستی هێی دمکری.

ئەفسانە جوریکە له‌خویی کردنی هێماکانی دنیا، ئاشنایینی پەیدا‌کردنە له‌گە‌ڵ هیزمکانی ئە‌ولای سروشت و ئە‌وانە‌ی به‌هێی بزجوونی ئە‌فسانە‌مایە‌ی ریک‌خستن و ئا‌ژاوە بە‌رپا‌کردنی دنیایی و زانایانی وه‌ «مارونیکتین و مینوروسکی و لاسکۆ هەر وه‌ها نووسە‌ری گە‌وره‌ی کۆ‌پە‌ عەرهبی شە‌مۆ ئە‌فسانە‌یان کردووه به‌ کەرەسه‌یه‌ک بو‌ ساغ کردنه‌وه‌»

دوو‌پاره بو‌نه‌وه‌و نه‌بو‌نه‌وه‌ی له‌گە‌ڵ ئیستاو تایبە‌تی‌کانی فۆ‌رمه‌ گشتی‌یه‌که‌ی دە‌می‌نیتە‌وه - ئە‌فسانە به‌زمان پێک دیت به‌لام ئە‌و زمانه‌ش روزگار له‌گە‌ڵ گۆ‌رانه‌کانی خۆی دە‌یک‌نیشته‌ سه‌ر دم ته‌نیا ناوهرۆکه‌که‌ی هێی دە‌پا‌رئیزی. ئە‌فسانە وه‌ک پێ‌شتریش زه‌ینمان دا‌ینی له‌بنه‌ره‌ندا شو‌ین و زمان به‌ره‌و گە‌یشتنه مه‌به‌ستی‌کی نو‌ی دە‌با له‌نه‌ینی‌یه‌کانی گە‌ردوون دە‌که‌ری به‌ سروشت و مروڤه‌وه.

مادام خەون و حه‌زە‌کانی مروڤیش وه‌ک پێ‌ویست ناهینته‌ دی، ئە‌و به‌ره‌مه به‌میرات به‌جی‌ماوانه‌ی له‌گە‌ڵ روزگاری خۆی دە‌باته ئاینده‌یه‌کی هینستان نه‌هاتوو، چارمنوسی نادیاری خۆ‌یه‌تی له‌گە‌ڵ هیزی ناوهرۆ و دهره‌وه، به‌هێی ئە‌و بې‌رو‌پا‌یانه ئە‌فسانە به‌ندی دنیای خاوه‌ندو خولقان و لیک‌دان‌ه‌وه‌ی نه‌ینی‌یه‌کانی گە‌ردوونه.

ئە‌فسانە نه‌مه‌رە‌کانی کوردیش ئە‌گەر به‌ردە‌ستان که‌ونه‌وه‌

هەندى بىرو باوەرى ئاينى كۆن و تازەى كوردو ئۆبەزمەكانىش دىوو درنج و پەرىو روژو مانگ.... هەند....

پىشيان باوەرىيان وابوو خواوەندىتى حالەتىكى سروشتە، سروشتىش لەگەل هزرى كەسانى كۆمەلگايەك تەواەن، خۆگەنجاندن و دژايەتى كوردنى سروشتىش بىەماى لىكدانەوو دونياىينى مروّف دەباتەو و ئەولاي كارى سادەى و سەرچىج روانىنە ژيان و پەيوەندىە شاراوەكانى و خۆى لەگەل بىرى مروّف بوئىكى تەواىە. سامى رووكەشى سروشت بە دياردەكانىەو ترسىكى پەنگ خواردوى لەخۆى مەزنترى لەگەلە، توخى بنچىنەكانى دروست بوئى بەراى تووشى هەروەستەى دەكەن. ئەو نەينى بە گيانىەى بەينى ئەوو سروشت بوەتە ئەو كرىپەى بىر گەردانى گەيشتنە مرانو وىستەكانى بى.

دياره ئەگەر تەواىمان ئەفسانەو حەكايەتى خەرافو بەشەكانى تر لىك هاوئىرىن دەتەوانىن زانستىيانەتر بەرەمە سەرزارەكەكانمان هەلسەنگىن و بەراوردىيان بەگەن، بە تىكە لاو كوردنەيان لاپەنەكانى تر دەدوژىن و ناتەوانىن سەرەتاي مېتولوژياى كوردىش دەست نىشان بەگەن. بۆيە چەند بە وردى زەين بدەينە سامانى نەتەوايەتيمان ئەومندە لەرېشەو پەنجە بەراى بەكانى بىركردنەو پىشيانمان نزىكتر دەبينەوو خزمەتىكى بەهادارتى ئەو كەلەپورە لەبن نەهاتوووش دەكەن.

دېو لە مۆتىفەى ئەفسانان

لەوتى مروّف خۆى لەسەر ئەو زەوىە بىنيوو چەنگە پەرى خودو سروشت و دياردەكانى تر بوئەو مەيل سەربردەى ئەو گەران و كاروانە بەهادارى ئى بوەتە ئەو مېژوووى خۆى بە خواەنى دەزانىت و ئازارپىشى دەدا.

چ لەسەر بردەى دروست بوون و خولقانى هەولەين جارى سروشت و ئاسمان و مروّف سەپىرتو تەماوى تر نى. واى دەنا كەسىك بىديبا ئەو گەردوونە چۆن دروست بوو، ئەو زەوىە لەكۆى بوە هات تا ئەوھا لەنگەر بگرىو خۆى بخۆيوئىتە ئەو قەرارەى ئەمرو دەبينىن، بۆيە ناھەقىش نى بە ئەومندە لەنەينى ئەو گەردوونە بقرسى و شەيداي گەيشتنە مەبەستەكانىشى بى هەر لە عارد لەرزىن و بوركان و لاڤاوو بروسك رابىگرە هەتا دەكاته شەماتى فېنك و نەمى باران و پىك نەچوونى بنیادەم و سەين و بەينى دەروونى و مەرگ و ژيانىش.

پەرە مندالى پەكەمەن چۆن پەرورەدەكراو قوئاغەكانى تەمەنى بە چ گەيانەدە ئەو روژەى ئەو هاوسەرەى لە ئامىز بگرىو رەگ و تووى مروقاىەتى ئەوھا زەمىن بەند بەكاو دەشېن وەك ئەفسانە دەبىگرىتەو لە

تۆپە قوربى دەستى كېهان خواوەند سازا بىو ئەوگيانەى پەرىوادىترابى - مروّف مەبەستى چۆنىەتى خولقانى خۆى نى بە تووى بەراى بنیادەمى ئىبوەتە ئەو كەسەرەى هەر بەتاسەو پەىە بزانى چۆن و كەى پەيدا بوو، بۆيە سەرلەبەرى نەتەوەكانى ئەو دونيايە ئەفسانەى جۆراو جۆريان لەم بارەو نەخشاندوو هەولەيان داوہ بە پەى تىگەيشتن و بىرو بۆچوونى بەراىيان لەو نەينە نەمرە بەگەن. ئەفسانەى كوردىش ئەگەرچى لەگەل بلاو بوئەو پەى ئاينى ئىسلام تارمايەى بەك دونياو رەمزەكانى داگرت بەلام ئەگەر هەندى بە وردىو خوستى زەينيان بدەينىو لەگەل بىرو بۆچوونى ئەو ئاينە بەراوردى بەگەينەو هەست بە بزوتنەو پەى نەمەىو لىكدانەوو هەلوئىستى سەردەمىنى خۆمان دەكەين، كە لەگەل هەلگەوتنى بارى دەروئیماندا دەمكۆنچىو هى ئەو پەى سەرەتايەكى مەيلەو واقعیانەى ئى هەلگۆپىن و بىگەينە رەكو پالەشتى بناغەى ئەفسانەى كوردى، كە بەراستىش بابەتى وا پىوئىستى بە دەق و بەلگەى راستەو خۆ هەپەو پەكىكە لە كارە نەمرەكانى دونياى بىرى سەردەمايەكى كوردى.

دياره هەر پەروەكەيان بىردوژىكى نوئىش گەرانە بە داوى گەيشتنە ئەنجام و پەردە هەلداشەو پەى بەتەى شاراوەپەو هەر لەم رىگەشەو بەتە بەر باسەكە روونتر و گەش تر دىتەو دونياى لىكدانەوو مل ملانى ئى ژيان بەجۆرىك لە جۆرەكانىش بەشدارى كاروانى ژيارى مروقاىەتى دەبى.

هەر جولانەو پەىكى دياريان ئەوانەى بە بىرى مروّف دادەين پىشەبەرى هوكارىكە دەشېن كۆ هۆپەكى زۆر بەروون و بزرىە مایەى خولقانى بابەتەك بىن جا ئەو بابەتە شتىكى ديارو بەردەستەىيان هەلوئىستىكى دەروونى. هەر بەرەمەمىكەش ئەگەر راستەو راست ناوەرۆك نەداتە دەست و نەبىتە شتىكى پەمەكيانە نابى بە بەرەمەى هوئىنەوئىست و بەرواژى داينىن و لە دونياى هەستى مروقاىەتى تووئى بەگەن.

دونياى بىرو يادو كىشەكانى ژيان لە مروقاىەت دەست پەى دەكاو بە مروقىش كۆتا دەبى.

ئىمە ئەفسانە بە مولكى بىرىو ژىرى نەتەوە دادەين و لەرووى بوئىنەو بە بەشنىكى مېراتى بەردەوامى هزرى باس دەكەين، لەوئىشەو پەرىچەكى لىژو رىكى گۆرانەكانى ئى دەبنىن، بى سنوورى بىركردنەو لەو پەى لە ناوانىكى هەيل بەند نامەى و هوكارە دەرەكى و ناوەكەكان بەردەوام لە كۆرى ژيان و جەزمەكانى مروّف دەسازىن.

تا ئىستاش زۆر بەى دەقە ئەفسانەى بەكانمان ئەوانەى و مەختى خۆى كارىكى رووداوى راستەقىنە بووئە بەگەرانەو پەى سەرزاران گەيانەو پەتە پەلى پىروژىو لەگەل زەينى ئەفسانەى تىكەل بوو ئەو پەى بەو پەلەشى شادكردوو خۆشەوئىستىو يادى بى پايانى مروّفە دەرەق بەو كارەساتەيان كەسىكى پالەوان، دەشېنەن كە ئى رووداوى مېژوووىيان كەسانى پالەوان و نزىكە گيانى خەلك ئەوانەى كارى پىروژيان چەپەلەيان

له‌راده‌ده‌هرن موزکی ئه‌فسانه هه‌لده‌گرن و تیکه‌لی بیر می‌تولوژیایی ئه‌و نه‌تویه ده‌بن.

که‌چی هه‌نده جاریش له‌ دونیای ئه‌فسانه ده‌ترازی و ئه‌رکی به‌رای خوی و دونیای کاره‌سات و ره‌زه‌کان راده‌مکیشه به‌ریاس و خواستی ناته‌با له‌گه‌ل هزری ئه‌فسانان.

ده‌شینی ئه‌فسانه هه‌ر ئه‌و خوه‌ پیره‌ی هه‌ینی و له‌ قه‌راریکی قه‌واره‌به‌ند نه‌هستی و له‌گه‌ل پیداویسته‌ مادی و گیانی به‌کانی مروف په‌ر به‌ستی و خوی بگنجینی...

په‌یوه‌ندی مروف به‌ سروشت و دیارده‌مکانی جو‌ه ژیا‌نیکی ئاکار تابه‌تیشی ئی سازاندوو خویای مروفی به‌ره‌وامان و بینایی به‌کی مه‌زن به‌رگز ده‌توه‌ ئه‌گه‌ر به‌وردی زه‌ینی به‌هینی هه‌ست به‌ رو‌دای به‌ره‌و رو‌دان یان هه‌ولی به‌قوولی تیکه‌پشتنی په‌یوه‌ندی به‌کانی سروشت ده‌مکین.

له‌به‌ر هه‌ندی ئه‌و ئه‌فسانان‌ه‌ی ریچه‌کی دینداری و خوا‌ه‌نده‌مکان و دیارده‌ ته‌ماویه‌کانی گه‌ردوون ده‌گرن هه‌نه‌ریانه‌تر دینه‌ روو له‌وه‌ی به‌ره‌میک بۆ شه‌و به‌سه‌ربردن و ره‌جاوکردنی هه‌لو‌یستیکی کاتی بی.

ئه‌و زه‌مان‌ه‌ی له‌ئه‌فسانان توانای دو‌باره‌بو‌نه‌وه‌یمان هه‌بێ ئاینده‌ی ئه‌و کاتانه‌یه‌ له‌کاتی خوی پیش بینی بۆ کراوه‌ هه‌ولی تیکه‌پشتنی په‌یوه‌ندی به‌کانی دراوه‌، ئه‌و زه‌مانه‌ گیانی به‌رده‌وامی به‌ ئه‌فسانه به‌خشبو‌وه‌و موزک و ناوانی به‌رو‌دای جاری نارو‌داو په‌یژه‌ کردوو.

کاتی ئه‌فسانه له‌ گه‌رانه‌وه‌شی که‌متره‌، ده‌توانین به‌ی بلین کاتی ناگات یان کاته‌کان. میژوو بزگرده‌نیش جو‌ه هه‌نه‌ریکه‌ گیانی مه‌ودا فراوانی ئه‌فسانه‌ی نه‌متر کردوو.

په‌وداویش وه‌ک خوی ناگه‌ریته‌وه‌ یان گه‌رانه‌وه‌ی کاریکی زه‌ینی په‌یوستی به‌وه‌ نه‌یه‌ کاره‌ساتیکی جو‌له‌دار یان مه‌یوو بکاته‌وه‌ بابه‌تیکی گۆته‌یی و رو‌حه‌ درامیه‌که‌ی بکوژی.

یان پاله‌وانه‌کان به‌ندی دونیای سستی بگاوه‌ به‌ مومیاکراوی بیته به‌ره‌جان، بۆیه‌ په‌نا ده‌باته‌ به‌ر کاری له‌ ده‌روون وه‌شاوه‌ی به‌رای، هه‌زی ئه‌فسانه‌ خوان نزیکه‌ هه‌ستی هه‌لکیشه‌، ئه‌و بیروبو‌چوون و ویستانه‌یه‌ مروفی ئاسایی ناتوانی بیانکاته‌ بابه‌تیکی هه‌نه‌ری و ده‌قیکی ئه‌فسانه‌یی ئی بیک به‌هینی.

دیوو هه‌موو شته‌ غه‌یبی به‌کانی ترده‌سکرد و ئیفرازی عه‌ق‌لی بنیادمم خویه‌تی، هو‌کاریک یان چه‌ندان کردویه‌انه‌ ته‌ شتیکی نزیکه‌ ژیان و لیک‌دانه‌وه‌ی مروف بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیکی دیارو بزری.

ئه‌و دیوه‌ی ئه‌فسانه‌خوانیک بۆ مه‌به‌ستی له‌خۆگه‌یشتن و له‌زه‌ت و

به‌رگز نه‌وه‌ی پله‌ی به‌های مروف ده‌یه‌ینته‌ گۆژی، هه‌نده‌ جاریش به‌ شتیکی بی‌ده‌سه‌لات و نابووت ده‌چی له‌هه‌مان کاتیش مروف له‌و پایه‌ خودیه‌ی ده‌ترازی ئی که‌ ده‌با له‌ شنیوه‌ی هیزیکی به‌رگه‌گرتوی دژواری لامل دا‌بیت که‌ له‌لای ئه‌فسانه‌ خوان ده‌لگه‌ترین و سامناکترین چه‌رکه‌ی ئه‌و ئه‌فسانه‌یه‌ش ئه‌و وه‌خته‌یه‌ پوه‌بو‌وی ئه‌و هیزه‌ سه‌ره‌کیه‌ بۆته‌وه‌، له‌وی ترس و مه‌رگ و هیواکانی مروف ده‌گه‌نه‌ خالیکی تیک په‌ریوو ته‌نها سه‌ره‌نجام ده‌توانی په‌یوه‌ندی به‌رای به‌کانی پوه‌بو‌تر بکاته‌وه‌.

دیو یان / ده‌یفه‌/ی daiva - ئافه‌یستایی زورجارانیش به‌ واتای - نه‌هریمن - دوزه‌خ - خراپه‌ و شه‌ریش هاتوو، که‌ له‌ ئه‌فسانه‌ی کوردیش دا هینستان به‌و مانایه‌ به‌کارده‌ین و له‌په‌ری بزو‌تته‌وه‌ی بیرى ئه‌فسانه‌ش هه‌نده‌جار وایه‌ هه‌ر هه‌موو مانا لیک نزیکه‌کان ده‌گرته‌وه‌، ئه‌وه‌وه‌خته‌ دیوو شوین و زه‌مان ده‌ینه‌ کاریکی تو‌اوه‌ی وا هه‌ستی شله‌ژاری پاله‌وانه‌که‌ له‌ به‌های جوانی پوه‌تینه‌وه‌ یان به‌ره‌و ئه‌و جوانی به‌چی.

له‌په‌ری واتاشه‌وه‌ خه‌لکی عاده‌تی به‌ یه‌کێک ده‌لین دیو هه‌نده‌ک نه‌فره‌جاو لامل و ده‌ست نه‌په‌ریزو شنیوه‌ عه‌نتیکه‌ بی و به‌ خه‌لکی به‌نه‌بان ویست و په‌لان دانه‌ری له‌به‌نه‌وه‌ش ده‌لین دا‌که‌دیو، ئه‌و په‌یوه‌ندی لای مروفی کورد تاره‌پوش نی‌یه‌، ده‌نایه‌ ئه‌و په‌لان و ریچه‌ هه‌لگه‌رتنه‌ی ده‌ره‌ق ژیا‌نی ئاده‌میان که‌ستیکی راویزگارو له‌ تاقی کردنه‌وان جاقی ده‌سپازی گرتوووه‌ ئاراسته‌یان ده‌مکات، نابینی ئه‌فسانه‌خوانی کورد که‌ باسی نه‌شکه‌وتی دیوان ده‌کا ده‌لی:--

ده‌محمد ته‌مه‌شای کردی ده‌بینی وا دیوه‌ک دانیشته‌ لامه‌کی چۆبه‌ی به‌لای راستی دادایه‌، هی لای راسته‌ی به‌لای چۆبه‌ی دادایه‌ له‌به‌ر قوناگرێ خوی گه‌رم ده‌کاته‌وه‌.

ئهم شنیوه‌ بنیاده‌میانه‌ی دیو له‌می‌تولوژیای کوردی به‌خوا‌ه‌نده‌ کۆنینه‌کانی لاه‌ران ده‌چی که‌مروف سه‌رده‌مانیک بۆ به‌خته‌وه‌ری و هینانه‌دی ئاواتیکی به‌ره‌زامه‌ندی خوی کۆنۆشی بۆ ده‌بردو قوربانی بۆ ده‌دا - کاره‌ لای ده‌یه‌کانی نه‌ستی مروف له‌ ده‌قیکی واو له‌سازاندنی دونیایه‌کی په‌ر گرتی و مه‌ترسی و به‌نه‌رته‌ لابه‌لاکانی هز ده‌بیته‌وه‌ ئه‌و روژگارانه‌ی هه‌رینه‌کانی ئی دۆراو به‌نه‌ره‌زامه‌ندی خوی خرایه‌ ته‌وتینیکی ترو هینستانیش به‌ریکی تریان ناگات و سه‌ری له‌هه‌موو نه‌ینی به‌کانی ده‌ره‌نجیت.

هه‌ر مروفیش که‌ له‌ خوا‌ه‌ندیکی خوی هه‌لده‌گه‌ریته‌وه‌، هه‌سته‌ نه‌ینی به‌کانی به‌ینی خوی ئه‌و له‌ ئاکاریکی غه‌یبی بیران دوور دیته‌وه‌ یاد. ئه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌ بۆ دیوی دادنه‌ی ئه‌و ده‌وره‌ سامناکه‌ی به‌خشبو‌وتنی ترسیکی ده‌روونی به‌سالان که‌وتوووه‌، نه‌ک شنیوه‌ هه‌لکه‌وتنی

هسله جيانه، له زور هلس وکوت و شياوای ژيانيشدا هره به ترواومتي باسی دنيای نولا دمکاو وينه دوزمخي دنيای هستی مروغه، ترسی ناینده ناديارو پر گيژنه، مروغی سهراولیژ هلواسراو، ژووری يک له ناو يکی کلیل وون، ناوی سوورو سپو و ريش، درندهو چانه و هرو سفره ی رازاوه،

دمنگی غه بییش زور جارن ناقیده مروغی له روپه کهوه گورپوهته باریکي تر له میژیشه مروغ نم خولیاپه ی کهوتونه سهر دمیوی تری بگا، نایا دمنگی تراوه له گهردونه هیه یان هوکاره نهینتی به کانی دوتیا له حزه یکی پنگ خواردوی له مروغی دمه خشیتی.

نو دمنگه غه بیی پانهش هنده جارن هاودمی هستی غه بیانه مروغه ترس و تهنیایی و نیگه رانی له هزری به خه یال چووی مروغی نریک دمکه نه و نو حالته له ناو په کانه تووشی هر وهستی دمکن و له ناخیدا گيژنه دیگری و خوشی ون دمکا.

دیاره نهفسانه خوان دمیوی له ریی بیرو بزوتنه وهی پالوانه کانی له لاینه جزواو جوړمکانی نریک بیته و بویه دهوری جیاجیاش هلد هبژیری و هموشیان بهرو مه بهستی سهرمکی دمچن ونه لای روکاره دپتراومکانی دینیته بهر خه یالی خوی.

دیویش له وسین و بهینه مروغ گه رانی لابه لای مروغه، دمیوی له ریگه و بگانه هقیقه تی بوون و په یومندیه بزرمکانی، بویه له سروشته ووه دست پدمکا که لای نه و تماوی ترین دیاردهی گهردونه، نو هست به تهنیایی کردنه مروغ بو سهر دمهانیکی دور کاریکي ناسانیش نه بوو.

له پروی شوین و چوینتی ژیانیش نهفسانه خوان دمیوی له دو مه بهست نریک بیته و نهوشیان مه بهستی دورو نریک یان مه بهسته کانه که له دواپی دا دمیکاتوه سیفه تیکی تایبه تی بو هر دیاردهی کی خواپی یان غه بیی.

نیستاشی له گلد اپن هر نه شکوتیک دمیینی په کسه دتوت دیته و یاد، کچی رفینراوی روژگارن، خه یالت بهرو چندان نهینتی دهر او نهوشوینه لاجاپانهت لادمیته هرستگایه کی له بهر دستان دورو رازگری نهینتی به کانی مروغ.

دیاره نه وهی نو کیشمه یی ژباری مروغایه تی گه یانده پایه نه مروی حزی گه لیکی خسته متری و زورانیی له پراویزان به جی هینشت. مروغ کاتی به لای که لاومیه ک دا رت دمی له خه یالی خوی به ناومدانی دمیینی (بویه ترسی لپه یدا دمی) هست به بوونی ژیان دمکات، دیاردهیه که دیاردمکانیش له همویان زیاتر سهرنجی رادمکیشی و زمینی دهروشینن.

نه شکوت سامی له وهش گرانترو پر گری تره، په ناگای دستی روژگاری پر کیشمه، ژیان لاپرو گوشه گرو سروشت نامیز خه یال به ندیشه،

مروغ له تهنیایی و بپرکردنه ووه کیشمه هوشیاری و نهست نازاریکی زور دمچیزوی هینستان هوکاریکی فیزیکی نه دوزراومته و خه یال بگانه ووه چند دیمه نیکی تیک شکاوی بهرچاوان و له گه ل دیاردهو کاره بزرمکانی سروشت بیسازینی.

نه شکوتیش هر له دیر زمانه ووه بیشکه مروغ و ژیان مملوتکی و خواهرستی و بیزاری و ترسی لپه سهر بردووه له روژگاریکیشدا له دستی چووو ناشزانی چی لپه جی هینشت و چی لپو، تارمایی به کی نهین سازو کی ناشناسی دمیته ووه.

نریک بوونه له دنیای دیوان و نه شکوت و مروغ و تاریکی و ترس له گه ل هلوئیستی ناقیده می سهر دمهانیکی مروغمان نریک دمکاتوه، له هندی موتیفی نهفسانانیش نهینتی ژیان و بهخته و هری و گه یشتنه ناوات له گه ل نهینتی به کانی دیو تیکه ل و نریکن، بو نمونه ده بو نه بوو پاشایه که هبوو کورمکی هبوو ژنی نه دمینا، هر دمیگو بابه نه من هیلکی نامیم دمی، پاشا دمیگو کورم له چپای ریشه به مهنایی زور جیگای دوره له کن دیوی رمیشمه.

نه وهی نهفسانه می له که کایه تی تر جیا کردونه ووه، نهفسانه ناومروک و بو چوینکی ناقیده بندی هیه مروغ له بهرامه ریان هلو هستی خوداندن و پیک چوون و ریچکی باومرو دینداری دگری، مروغی لپه دمیته ری پیشان دهر و بوون کهرومی مه بهسته پیرومکانی.

زور جاریش بیر له وه دمکه موه نه و نه وهی نیمه بو نه ونده مقوی دنیای نه گیانداری ناگیانداریه و دیویش بی ده تی، دمیوی چ بیرو رایه کی بیانی پانه خوی بی دهربری، ناخی خویته یان روژگاریک بنمای ویسته نه مره کانی بووه.

هر چنده زور جارانیی دمیته هاو دم و پشتی مروی زور لکراو به لام هه قایهت خوان قهت وک هیزیکي چاکه خوازو خوشه ویستی په کاویک باسی ناکا، نیمه نه لایه نه تهنیا له کهوه هونه ری که ی دهر برین دمیینه ووه هستی بی دمکین.

نهینتی مانه وهی نهفسانه ش له و میه هزری هاوچه رخانه هلد مگری و فریای زهوقی مروغی سهر دم دمیوی با تووشی ناته باییشی بکا.

دنیوهی به حیسانی نهفسانه ی کوردی دوره ژوی لاتریک و هست سوارو ناومدان به سهر که روه میه، هر وک مروغ باسی دگری، قاچ و دست و چاوو نه ندای زاویری و بپرکردنه ووش به لام له دمه لاتی نه هیزاتر مروغه پالوانه که یه، بنکی گورانندی دمه لاتیشه بو کهسانی هین تره هر له شیوه شهرانیه که ی نامینی تر ازووی دادپه روه رانه ش له روژگاری نامه موارد هلدنن، به لام نه میان که موکردنی هیزه بهرو چاکه و له هه قیقه تدا مروغ خویته تی.

هر بو نمونه ده حمده هستا که زاوهی هه ربه ستا، هه رپنجیان سوار ی

که ژاوهی بوون، دیویش له پشیمان دمرۆیشت ههتا گه‌یشتنه ئه‌و شاره‌ی بابئی ئه‌حمه‌دی ئی ناشه‌وان بوو سه‌بینه‌ی خه‌لك هاتنه ته‌مه‌شایان باشا گۆتی ئه‌وشو ئه‌و زه‌لامه‌ی دمکۆژین و ژنه‌کانیش لۆخۆمان ده‌به‌ین، هیواره داهاات دنیوه کاربته‌کی گه‌وره‌ی هینا کنه‌خۆی، شه‌وی خورامی پاشای هاتنه سه‌ریان دنیوه زۆری ئی کوشتن، سه‌بینه‌ی دنیوه به‌ناو شاری کهت پاشای کوشت و بابئی ئه‌حمه‌دی بوه قازی و دنیوه‌ی به‌رمه‌لاکردو گه‌راوه جئی خۆی».

ئه‌فسانه‌ی خوان مروقیك یان چه‌ند پاله‌وانیک به‌باری دژایه‌تیانه‌وه هه‌لدیه‌بۆی، تا بتوانی له‌مه‌سه‌سته سه‌مه‌کیه‌کانی خۆی نزیك بیه‌وهو شتیکی ئه‌وتو بلی له‌و گه‌ردوونه‌ی دیارو روون بی‌و به‌چه‌هه‌روونی‌یه‌کانی مروقی تاوتو بکات.

دیویش هه‌نجته‌ی ئازارمکانی دهرۆنه، مروقی پشت گۆی خراوی کۆمه‌ل ده‌یه‌نینه‌ ئه‌و باره‌ی سه‌نجی زۆده‌ی راکه‌شن و تێیان بگه‌یه‌نن ئه‌وان هه‌ر مروقی زه‌متو زیده‌مین و نه‌گه‌ر توانا هیزه‌ ناوکیه‌کانی مروژی و بینه‌ کاخی کیشه‌کانی ژیان به‌م جوړه‌ی بوی بیکردنه‌وه‌ی لیکدانه‌وه‌ی کۆمه‌ل دمکۆژین یان له‌ توانادا هه‌یه‌ به‌مه‌ی بیکردنه‌وه‌ی شه‌رخوازی به‌ره‌و چاکه‌ بیه‌ردیت و له‌ره‌گه‌وه‌ بگۆردیت که له‌ کۆتایی هه‌ر هه‌قابه‌تیک ده‌یگری عه‌قلی مروقی به‌سه‌ر دیارده‌وه‌ی لیکدانه‌وه‌ی تردا زال ده‌بی. دیاره‌ ئیبه‌ له‌ نووسینه‌ماندا مامه‌له‌ له‌گه‌ل روانینی ئه‌فسانه‌ ده‌که‌ین نه‌ک بابه‌تیک زانستی یانه‌ نه‌گه‌رچی ده‌شمانه‌وی. وشیارانه‌ زه‌ینی بده‌ینی و له‌ په‌یومنده‌ی نزیکه‌کانی ژیان مروقی بدۆزینه‌وه‌. له‌و مه‌خته‌ ده‌بی به‌رسین له‌ کاتیکدا ده‌سکه‌وته‌کانی زانست که‌ ئی شتی تا دۆینی بزرو ته‌ماوی روون کردوته‌وه‌ ئایا په‌یوستمان به‌و روانینه‌ ئه‌فسانه‌ی یانه‌ هه‌یه !! یان مروقی ئه‌مرو به‌ته‌مای چی ئه‌فسانه‌یه‌؟

هه‌ندی زانا ده‌لین ئه‌فسانه‌ زانستی به‌راییه‌، مروقی له‌ بۆ چوونه‌وه‌ ویستویتی شتیك له‌و دونیایه‌ بزانی و جوړی دروست بوونی ئی شاره‌زابیت، هه‌موو که‌ره‌سه‌و بابه‌ته‌کانیش. راما و بیرو له‌ دنیا زانینی خۆی بو، به‌زۆریش دیاردمکانی له‌ هه‌گه‌ره‌ غه‌یبی‌یه‌کان ده‌بینی و نه‌یدتوانی هۆی راسته‌و راست باس بگاوه‌ خه‌لگیش تارا ده‌یه‌ک به‌وه‌گه‌ره‌ غه‌یبیانه‌ی ئه‌فسانه‌ی خوان رازی‌بوون و باوه‌پشیمان بی‌و دمکۆ. چونکه‌ ئه‌و به‌ نیسه‌بت خه‌لکی تر مروقیکی وشیارو دنیا‌ده‌وه‌ چاوکه‌راوه‌بو، به‌ تاییه‌تیش ئه‌و توانا هونه‌ریه‌ی وای کردبوو دونیایه‌کی سه‌یر بۆ خۆی پسازینی هه‌ر له‌م ریگه‌شه‌وه‌ بتوانی باسی نه‌ینی‌یه‌کانی ژیان یان بکات، که‌ خۆیان نه‌گه‌رچی هه‌ستیان بی‌و دمکۆ به‌لام توانای دهره‌ربینیان نه‌بوو. هه‌ر له‌ری ئه‌فسانه‌ شه‌وه‌ دونیایه‌کی نزیکه‌ هه‌ستی وای سلازانه‌بوو مروقی سه‌رده‌ی چاره‌نوسی ژیان خۆیان ئی ببینن و به‌

په‌یومنده‌ی سحر و یانه‌ی رازی‌بن چونکه‌ نزیکه‌ خه‌یالیان بوو، تا خه‌یال و سۆزیش مابنی که‌ کۆتاییه‌ی نایی بی‌و ئه‌فسانه‌ی وه‌ک په‌یوستی‌یه‌کی گیانی مروقی له‌ ئارا ده‌بی و په‌نای بۆ ده‌بریت، ئه‌و روچه‌ شیعری‌یه‌ی ئه‌فسانان باری نیگه‌رانی مروقی له‌و گه‌ردوونه‌ ته‌ماوی‌یه‌ی هیشتان خۆی ئی به‌ غه‌ریب ده‌زانن، زانست ناتوانی خه‌یالی پاراوی مروقی و خه‌ونه‌کانی بکوژی، له‌و په‌ری په‌شکه‌وته‌نی زانست و ده‌سکه‌وته‌کانی ته‌کنه‌لوژیا مروقی هۆگری گه‌رانه‌وه‌و غه‌ریبه‌ت و سه‌رده‌می مندالی ده‌بیته‌وه‌ ئه‌و چاره‌ به‌ گیانیکی تر دنیوه‌ سه‌ربرده‌ی چه‌رخ و فه‌له‌ک و شه‌سپه‌ی... هه‌ند ده‌بیته‌وه‌، خۆ مروقی جاریکی که‌ نایه‌وی خواوه‌ندیک بتا شته‌وه‌وه‌ وه‌ک جاری جارن کۆنیشی بۆ بباو قوربانی بداتن، یان تازه‌ به‌تازه‌ بگه‌ریته‌وه‌ بۆ زانی هه‌موو ته‌لی کاره‌با به‌چرینی و له‌به‌ر چه‌راو قۆدیله‌کی په‌نشان دانیشته‌وه‌، نه‌گه‌ر کاریکی له‌م باره‌ش بکا ته‌نیا هه‌وه‌س بازی و یادگاره‌.

خۆ دوورخسته‌وه‌وه‌ لاجه‌پ گه‌ری هه‌یه‌، بی‌زاری مروقی ناچار ده‌کا له‌ کیشه‌ قورسه‌کانی ژیان لاوینیو بی، باری ژیاوی مروقی‌یه‌تی ئه‌وه‌نده‌ ئاسان نی‌یه‌ له‌ چاوچه‌چانیکدا ویسته‌کانت بیته‌ دی وه‌ک شه‌وه‌ی موئیفه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌ ئی ده‌دی، ئه‌فسانه‌ خوانیش خه‌لك فه‌ره‌ ته‌مه‌لی ناکا شه‌وه‌ حه‌زی مروقی هه‌یشتان نه‌یگه‌یشتووتی.

مروقی سه‌رده‌میش خۆ ده‌بی به‌ هوشیاری بیته‌وه‌ دونیای ئه‌فسانه‌و حه‌کایه‌تان، هه‌موو حه‌کایه‌ت خوانه‌کان راست به‌وه‌ ناتوانن وه‌ک جاری جارن خه‌لکی له‌ دنیا‌ی حه‌کایه‌تان رابینه‌وه‌ دیوه‌خانان گه‌رم که‌نه‌وه‌، هه‌ر به‌شیه‌ی جارانی گۆیگر له‌گه‌لیان ناچوولی و ناکه‌وته‌ باری خوربه‌و سۆزو شوون هه‌لگرته‌وه‌ی.

بۆیه‌ نه‌گه‌ر په‌نشان حه‌کایه‌ت بۆ خه‌لك بووبی ئه‌مروقی ده‌سته‌یه‌وه‌ سیفته‌ میلی‌یه‌کی له‌خه‌می که‌سان ده‌بینیته‌وه‌.

ئه‌مروش نه‌بی پاشه‌روژ ئی یان دمکۆلداریته‌وه‌ په‌یومنده‌یه‌کانی له‌گه‌ل باری هه‌زی نه‌ته‌وه‌ باس دمکۆژین، نه‌ک مه‌خت به‌سه‌ربردن بۆیه‌ به‌ هه‌موو حه‌کایه‌ت خوانه‌کانمان له‌و چه‌ندان ساله‌ توانیان چه‌ند شتیك بکه‌نه‌ ئاکاری تاییه‌تی دونیای ئه‌فسانه‌و حه‌کایه‌ت.

له‌به‌شی هه‌ره‌ زۆری موئیفه‌ی ئه‌فسانه‌کان پاله‌وانی رفینراو که‌چه‌، دنیوه‌ به‌ره‌و شوینیکی نادیری ده‌با، له‌وانه‌شه‌ ئه‌و که‌چه‌ مرازیکی نه‌هاتیته‌ دی، یان له‌ژیان هه‌راسان بووبی، که‌چه‌ بچوکی که‌سێک بی (که‌ ئه‌م حاله‌ته‌ لای زانایانی فولکلورناس تاییه‌تییه‌کی حه‌کایه‌تی خه‌راو) یه‌، تاله‌ نه‌نجاسی حه‌کایه‌ته‌که‌ به‌خته‌وه‌ر بی یان سه‌رتاها‌ی گۆزه‌رانی بکه‌وته‌ باریکی ریک و به‌ختیارانه‌ بژی و خه‌لکی کۆمه‌له‌کی تێبگه‌ینه‌نی مروقی غه‌در لیکراو هیزه‌ خۆی‌یه‌کان له‌گه‌لین و له‌ گرفته‌کانی به‌هانا‌ی دین.

که‌واته‌ دنیوه‌ نه‌گه‌ر چی هه‌زیکی شه‌رخوازه‌ به‌لام له‌وه‌لوئیستانه‌ی ژیان پاله‌هشتی پاله‌وانه‌که‌یه‌وه‌ خۆی ویسته‌کانی دینیته‌ دی.

حهكايهت خوان كچه ناوات نههاتوه ديهكهى دادمست هيزيكى ناديارو بهورمنگهش گويگرو خوئينه زياتر بهى نيگه ران دهبن و متوى شوون هملكرتن و چاره نووسى دهبن، نهو هملبزاردنهى كچه لهو باره دهر ونيه وه بهناگاهيئانه وهى ههستى نيوممرى كهسانى تره.

بو نمونه هه بوو نه بوو كابرايك هه بوو سى كچى هه بوو روژمكى دمچيه شارى، بهى يان دهلى كيژم هه ريهكتان داخوازي خوئان بلين، كچه گه ورو ناومنجى و بچوك. دهر و... داخوازي گه ورو ناومنجيه كه جى به جى دمكات، هه ر هى كچه بچوك نه بنى. كيژم زور بهى نارمحت دهبن، به عاجزى دادمنشيم بو شهوى يه كيك له دهرگا ددهابه كچه بچوك دپلن... دهر و بزانه كنى به چوو، له پر ديوك رفاندى و بردى، كيژه دهستى به گريان و هاوارى كرد.

نهو ناو پر له مران دانهميه سه رمتا به توئه دهچى به لام موئيفه دهيهوى نهو ناواتانه له دهرموى دهسه لآتى خيزان بهينيه دى.

«كيژهى برده ناو نه شكه وئى كوئى نهوه مارى تووه هه رچشتهكى لهو دنيابهى برى هيه.»

به لام كچهى كه له سه رمتا باوكى مرازيكى نههينا به دى له وزيانه دوور بنيادهيهه بيزار دهبن و حهزه كهسيه كانى خوئى لى دهيهته مرانى گه رانه وه، نه گه ر چى هه قايهت خوان دهيهوى لهو ريگه وه به هاهى رهوشت بگه يه نيته پلهى بالاو گرنيكى بداته مروئى شوون بزر له و ترسهى عمقيد هى نهو بينادهمه كارتيكى به رواژ نههينيه وه كوئى.

له بهنستري كوئيمان هه قايهت خوانى كورد هه موو نههينه كانى ژيان و نهوانهى خوئى سه رى لى يان دهرناچى و ناتوانى وه لاميكى رهوانيان بداته وه لهو ديهوى دهبن و دهيهوى نه گه ر لهو گه يشت بگاته كه لى نههينى تريش. بوئه دواى خوئيدنه وه تى رامانى چهندهما هه قايهت كورد هوارى و وه زيفهى ديوان لهو دونه به ريلابه وهى نهفسانه دهرتوانى ديو به دوو خواهندي خيرو شهر دابنرى نهو دابهش كردنه شى له ناوهر وكى هه موئيفه يهك دههينرى.

نهو نمونانهى دههانههينه وه بو نهو مه به ستانه به، ديوى شهرو ديوى خير دوو هه بووى سه ربه خوون له موئيفه وهى نهفسانه ههست بهو كرد ارانه يان دمهكين و بايى چهنه لاي مرانى پاكي مروفا سوران بهو رهنگه كى باسيان دمهكين.

دنيو سه ربردهى مروفا

خولقان و بهيدابوونى بهرايى تووى بنيادهم كارتيكه نيستاشى له گه لدا بهى هه ريه كه وه بچورنى باسى دمكاو ريچكه هه لسه فهيه كانيش هه

له روانگه كى باوهرى هزرى خوئان شى دمهك نه وه زمينى دهمنى.

نهفسانه وه هه قايهت كورديش به زور بارموى متوى نهو سه رجه لهى بهرايى به بووينه ويستويانه دوورو نزيك باسى نهو رهگه پهل وهو هاويزه بكن، به لام چونكه مروفاى هه قايهت خوانى كورديش كهسيكى نيسلام و خواپه رست بووه، به زورى هه ر له روانگه كى ثابتنى نيسلام وه زمين ددهاته نهو خولقانه با هه ندمجاران بارى سه رنجى دنيا ديده يى خوئى نيگه ل بكا. كچه لى هه ندى شوين به ترواومتى ليكدانه وهى خوئى نه قى نهفسانه ييش دمضاته كارو له حهزو ويسته كانى ددهوى. به لام هه ر ليكدانه وه يه ناشتوانى له دهر برينه هونه ريه كه كى زياد بهى دابگرى، نهويش له بهر نهويه خوئى دمهك ويته وه بن بارى دژايهت لى له گه ل خوئى خوئيد او گويگره كانيش رازى نابن به ناشكرايى لهو بهر وه لايدا.

ليكدانه وهى ميتولوژيايى له دوو بنه ماى سه رمكى سه ره لده داو چه كره دمكات

۱- كهم زانبارى دهر باره كى نهو بابته هى باسى دمكا، دياره ميشك و ليكدانه وهى نهفسانه خوانيك سه ربارى تاقي كردنه وه دنيا ديده يى خوئى خه يال تروى سوئى غه ريبانهى مروقيشه له دونه ياو حه زيش دمكا هه ميشه سه ربردهى دروست بوونى خوئى له گه ل هوكاره بزره كانى گه ر دوون بهينى وهك چون ريگه و تيكي سهيرو له ناكاو ژيانى دمكوون ناو هاش له بوونى خوئى ددهوى.

۲- لاي هه قايهت خوان ته نانهت كاره زانستى به كانيش دهستى هيزى غه ييى له گه ل، يان باوهر ناكا نهو پهيوه نديانهى زانست باسيان دمكات لهو توانايه دابن نه نجاميكى وا بهينه كايه وه.

خوئى وهك مروفا به دونه يى هه قايهت و نهفسانه باس دمكاو دهبن تا خه لكى به بهر مه كه كى رابنين له نه قى نهوانيش نزيك بيته وه شتيكى وابلى نهوان ميشكيان بگه ويته سوفاغ و حالته تى باوهر و ناباوه ريان بو بسازينى، نه گه ر نا نهوه چهنه دان ساله مه سه له يه كى وهكو باران بارين دمكوتري له هه لى شوى نهو دهر ياو روبارانه ديته وه كه لى تاقي كردنه وهى سادهى روژانه شمان هه به نهو راستيه به سه ليني كه چى زوريه ي زور نهك باوهرى بهى ناكهن به لكو به جوژه كفر يكي شى دادمنى. چونكه لاي نهوانه نهو بارانه رهحه تيكى خوايى بهو نه گه ر نهو باوهر زانستى بهى لاجيگر بوو كه واته دهسه لآتى نهو هيزه ي له بهر چاوان كه متر دههينيه وه بوئه نهو جوژه مروفانه نه گه ر بيانه به ته دوور موخته به ريكي زانستيش و له بهر چاوى نهو كاره نه نجام دهى دمهتابه وه سه ر عيلمى شه يتان و شتى تر، چانه وه بو باران نهى مروفا خولقان دهبن چ سه ين و بهينيكى تر به نيته وه.

نهفسانه له ترسى مردنى ناويرن باوهر به زانستيش بكن، به لام جارچاره هه قايهت خوانيك له بن ليوانه وه به پهنا دزه خوئى له قهره ي بابته تيكى وهك خولقان ددها و نيدي به بيروراى لابه لاش داى دهوئيشيه وه

بۆ نموونە لەم مۆتیفە، هەككایەت خۆیان ترسێك لەخۆی دەردەكاولەپەنای دنیوان زەینەکی دەداتە سەربردەي خۆی دە ئی «كۆرە بە دنیوی گۆ ئەمن دەبمە كۆرێ تو. دنیوی گۆتی ئاخەر خیانەتم ئی ئەكەي... هەموو كلیله كانی دایێ، هەر كلیلی هۆدەي هیلكان نەبی، ئی هیلكەیش هەر لەكن ئی دنیوی بە دەست دەكوی.

رۆژمێنێ سێ هیلكەي خستە كوێنێ دەلاقەي، كۆر دەیزانی دەست كاتە هیلكان دنیوی ئی بەخەبەر دنی دنیوی چوو چیاي كۆرە هەستا هەر سێ هیلكەكەي لەبەركی ناو راپەری... كۆرە لەرێ ئی خۆی ئی نەگرا هیلكەكی شكاند، كچەكی ئی هاتە دەری نەكەي نەبخۆی تەمشای كەي هەتا دەست هەراری كەلەگەت گۆتی ئەحمەد ئا ئا نەبوو، ئەحمەد ئا ئا نەبوو كچە لەبرسان مرد، رۆژی بەركی دی ئی چوو دوومی شكاند، گۆتی بزانی ئی چێ تێدایە ئی ویش عەین كچەكی ئی هاتە دەری گۆتی ئا نەبوو نەبوو... ئا نەبوو ئی ویش لەبرسان مرد ئی دوو.

لێرە ئەگەر بەوردی زەین بەدەینه ئی پارچە هەقاییەتەي تۆمارمان كرد دەبی بزانی هیلكەي ئا ئەشكەوت و دنیوی كچەي ئاكار شیرین چ پەيوەندی كی بە دەورو بەرو مەرگ و ژینە هەبە، بۆیە دەبی لەبۆچوونی جیا جیاشەو زەینی بەدەینی و هەول دەین بزانی چ ئاقدیەكی كۆن ئی داوی بەینی هیلكەو دنیوی سازاندوو كچەي كەلو هیلكەو دیتە دەروە بو دەبی ئی وەندە جوان و رێك و نورانی ئی و داخواریەكانی چ نەهینی بەكی سیحری بەینی دەروچوون و ژیان دەترزینی.

گەران و ویستی شەیدایانەي مروف خەزە خەفە كراومكان ژیان رۆژانەیتەي و هەقاییەت خۆیان دەهوی مروف شاد بكاو وای ئی ئەكا بەجاری بروخی و نەتەي بەردا.

ئەو دیمەنە سەراییەي كچەو هیلكەي دنیوی گەل دیمەن و ئامرازی پەيوەندی پەرانندوو كە لای هەقاییەت خۆیانەكە خەست كردنەوی دەربیرینە ئی هیلكەيە وەك روحی دنیوی وایەو لە هیچ شینویەكی تەواو قەرار ناگرێ بەلام هەقاییەت خۆیان نەهینی بەكەشي خستوتە بەینی دنیوی ئەشكەوت تا ئی سێ هیلكەیش نەكەوتە دەست پالەوان هیچ گرینگیەكی نەوتوی نەبوو، لێرەش وەك كاریكی تاقی و قالی كردن مەرچی سێبەینی نەمر دیتەو كۆرێ و لەسێبەینی كەرەت پالەوان دەكاتە مەبەستەكانی، كچی خەون و خەیا ئی تەرو پاراری مروفی لاپەران، بەلام ئەمجارە لە هیلكەو بۆ كچ و دواي كۆترو... دار لانك، كۆلكە دار... واتە لە شتیكی پەركیانی جوان و زەریف بەرو دیاردەي لە رەگ داپاروو دوا تەمەنی پیری و پەك كەوتەبی لێرەش دەورو بەر كاریكی زۆر بە هیزی لە مێشك و خەیا ئی بنیادم هەبە، بێینی لەو چواچوو تەنراو رەت ناكاو هەرئەوانەش لە ژیان رۆژانەیدا دەوریان هەبوو تێكە ئی هەندێ لایەنی لێكدانەوی دەین وەك... دار، لانك، كۆلكە دار... كانی... بەلام هەریەكەو لە موزیفەي خۆیدا.

كەس و شۆین و پەمز بۆ مەبەستی دیاری كراوی خۆیان و لەشۆینی شیاو دا دینە ناو دنیای هەككایەت و هەرگە دەورەكەشیان تەواوو تەنیا ناكارێكی هەستەكی جێ دێلن و شینۆ هەنەرێكەي دەربیرین دەسازین. هەرچی پالەوانە سەرەكیەكانە بەدییەشەو، داویكە لەسەر هەتە تا دواي بەكەي تەونی هەككایەتەكە بە گۆیری زیرەكی و ژیری هەككایەت خۆیان تەوتو دەكن، دینی سەر نەهینی هیلكەي سێبەم و بەردەوامی مانەو كەبەستە ناوای پالەوان و هیزی شەرانێەكانی دەروە هەككایەت خۆیان دەتە دنی سێبەي كۆرە سەبەری كرت گۆتی و پلاهی ئی نەهینی نەهینی هەتا كەبەستە هۆبە رەشمارەكی گۆتی برسیمە ریبوارم هەندەك ئا و ئاوم دەتە. هەستان هەندەك ئا و ئاویان دایێ رۆبشت هەتا كەبەستە جێبەكی كە ئی هەتا نەواییەكی كەسێ ئی دیارنەبی، هیلكەي شكاند گۆتی ئەحمەد ئا... نانی دایێ... ئەحمەد ئا... ئاوی دایێ كچە ژیا... هینایەو، بریە سەرگانێكی، دارەكی بەردی ئی پور بەدیە سەر دارێو گۆتی ئەتو لێرە هەتا دەم دەستە شەكەكەت بۆ دینم.

ئەو سەبەر كرتنەي جاری سێبەینی هۆش هینانەو بەرو كەبەستە پەلەي بەردەوامی ژمارە سێبە كە لە ئاكامی دوانەبەكی بەرایی پەیدا دەبی و هەل و مەرچی رەخساندنی پەیدا كرتنی بەرەت و پەیداویستەكان ئی هیلكە سیحریەي دنیوی بەهێز ئی هەككایەتە ئەگەرچی هۆكەر بەردەستەكانی سیحەر لە شینویەكەو دەیکەنە شینویەكی تر بەلام نە كۆتایی دا (كە ئەهوشیان لای مە گرینگە) سیفەتی بەردەوامی دەتاترو نایبیتەو هەلێ سەر ئاوان و لەپەركدا كۆم بێ، وەك ئی هەل كۆتایی هەككایەتی «هیلكەي نامێ و سووێ چاوشین، دیارە بەلام هەر كچە روت و قوتی ئا هیلكەي دنیوی بەهێز بیری هەككایەت خۆیان دیتە سەر كانیویكی دامەن ئی دارو ناكارێ خەیاكی دەورمان ئی دەخوشینیرو ئی رەمزو هینا دەروونیا نەچارمان دەكا باوەر بە ژیری و وردبیری هەككایەت خۆیانەكانمان بکەین لەگەل ریبازی قوتابخانەي ئی كردنەوی دەروونی نزیكتریان بکەینەو. لەبەر هەندێ كەتەمشای ئی تابلوی دەكەي مروف و سێكس و ژیاوت لادەبیتە بنەمای لێكدانەو بێنایی بەرو نەهینی كەردوون. لە هەندێ هەككایەتی تریش پالەوان و دنیوی مێبەینی ئەم سەرچەلەمان بۆروونتر دەكەنەو، بەتایبەتیش دیتنی ئەندامی مێبەینی دنیوی. ساردبوونەوی پالەوان و سربوونی ئەم بێنینه مروف لە تەوژمێكی هەلچوونی شەرانێەو دینیتهو دنیای خروشان و لەزەتی سێكسی بەلام ئی لەزەتی هەككایەت خۆیان كۆردە دە ئی ئەحمەد رۆژك پەری هازوچوو ئا قاری هەتا پێش نیورانی هیچ نەبوو، بوو نیوران كۆمە كۆمەك لە عاسمانی لەسەر سەری و پەیدا بوو هەرەت دەنگەكە نزیك

بووه که هات ديوک بوو له پيشه وهی نيشت له گهډ نه حمه دی بوه شهريان گه له کيان په کدی هيناو برد تا شهکت بوون، ديسان دهستيان پي کړدوه، نه حمه د يک دووچار بايدا له عاردي دا، په خه دی ديوه بووه مه مکی بهديارکتهن ديوه پي بوو، نه حمه ديش خو دی به هه ر دوو مه مکی تووند کړد ديوه گوډی بهس مه مکوږه شه رتت له گهډ له کمه ... نه يکوشت».

له زور بهی هه کايه ته کانی تريش که کچه خه يالیک بو پاله وان دمسازی بهم جوړه باسی نا کریت، رنگه نه ووش بو نه وینی دواپی باسی دهوری سپحری لیکریت، مه که له زور بهی کاره سپحریه کونه کاند ا تیلعه په رویه کی کراسی په کی بو نه وی دیان کار له سپحریه ندمه که دمکاته وه گوډیا نه مه به شتیکی زیندووه له گیانی نه وی تريان و به دست لیدان و له بر کړدن شپوهیه ک دمگورپته شپوهیه کی ترو که سایه تیه کی جارانی دمشیوینی، بو نمونه له و دمی سوره ی چاوشین جووه سره کانی پی دیتی شه و قه که له ناو کانی پی دداتن دهری نه ینوکه، وهای ناوړ داوه دیتی کیژک له سره داری به جووه سره داری گوډی نه تو له چ دمگورپی؟ گوډی نه من دمسگریانی نه حمه دیمه جووه چلکم لویینی، گوډی دمه ادم وهی گوډیه نه منیش خوشکی نه حمه دیمه هانه و کراسی من له برکه ... کچه کراسی به سره خوید اهینا، سوره ی چاوشین له سره داری پرا پارمکی پیومنا ... کچه بوه کوډر مکی شین فری و رویشت.) لیره نه لایه نه سپحریه له شپوهی کراسی سوری چاوشین هاته پيشی و نهینی سپحرمکه له هوکاریکی هه سو دیوه په دیا بوو.

ناکامی دواپنیش نه ویه کچه ی ناو هیلکه ی ديوه دمینی و دمیبته هاوسه ری تا هه تایی پاله وان و سوری چاوشین دهری، نه و سوری چاوشینه ماموستا طارق جامباز ده ل «بو سوری چاوشین نه مه سی یه م دمقه هه رخوم بلاوی دمکه مه وه دمقی تريش بلاوکراومه توه تو بلزی له چنگی جیهانی په که مدا که عه روسه کان پيش شوږشی نه کتوبه رو هه روهما ښنگلیز مکان به ناخیری گیانیان که هاتنه کوردستان دهستیان به تیکدان و کاول کړدن و ناگرتی به ردان و تالان کړدن کړد رنگ و سیمای سه ر کړده ی هه ر دوو له شکر مکه چاوشین و سور هغه بوون - تو بلزی - ناوی سوره ی چاوشین له مه وه نه هاتبی.

ښه ناتوانین نه و مه زنده می ی کاک تاریق په کاو یه که بوول بکه مین و میژووی دهست پی کړدن شپه ی جیهانی په کم بکه ی نه وه هه گه ری په دیا بوونی نه و پاله وان و بوړه پاله وانانای ناوی سوره ی چاوشینیان لایه، نه گه ر و ابوو دیاره ته مه نی هیچ هه کایه تیکی وا ۸۰، سال نابیت جامادام کاک تاریق سوری چاوشینی له نا کارو رنگ و روی هه نندی له سه ر کړد مکانی سو پای عروس و ښنگلیز هه لگرتوه خو دهبوا شتیکی زور ناسان و تاراد میه کونجاوتر بیښته وه خه یالان نه ویش نه و هه موو هه کایه ت و گوډه و قسه ی لیرو له وی و مولود نامه کوردیانه ی که دهلین

دوو پیاوی فرهنگي موزمردی چاوشینی له عین، هاتیوون به دزیوه ژید زمینیکیان لیدابوو ته رمی پیغه مبه ر (د.خ) دهرین و سووږ بزری بکه ن. به م رنگه ی میژووی په دیا بوونی سوری چاوشین هه زارسال زیاتر دهبا توه نه ولای نه مه نه گه ر به و حیسابه بی، دهنه دهشتوانین له لایه نی ترمه زهینی بدینی که جاری مه به ستان نی به.

دینو کیشنه کانی ژیان

ژیان به کارمسات و مل ملانی مانه ووهو مهرگ و زیندمگی مولکی نه و مروفه یه لای دهزی لیشی ناوادمی، مروفیش بیزانیا چ روژیک دموری و مالناوایی له و دویا په دمکا له قوژبنيکدا هه راسانی لای هه لدمگراو له ترسان زنده می دمجوو، یان له ترسی روژی مردنی هه موو ژیانی خو دی دمکرده خوښی و له گهډ میروله په کیش خو دی لاونیو نه دمکره یان هه ر نه یدمتوانی باسی نه و له حزمیه بکات، مروفیش به ووهه جوانه چارمنووسیکی وونی هه یه و دهیوی ته پای و ناته پای خو دی کیشه دهرمکه کان له گهډ ته مه نی نادیا ری خو دی بسازی نی، بویه دمینی له گهډ نه و هیزه لایه لایانه ش ژیرانه و جار جاریش شیتانه نزیک دهبیته وه، یان له ترسی روداوی کت وهر لیکدانه ووه له دنیا زانینی به ره و هزی لایه لا دمچی و خو دی به نومیدان دمخافلینی و وه که سینی و پروکاس دپته به رچاوان به لام خوښی به مروفیکی وریا دهرانی و نایه وی خو دی وادهرخا که سینی سه ره وروو بیرکالیسه نه و ته سلیم بوونه بو هیزی غیبی له بارتیره نک مروف.

ژیان کیشنه لاهمکیه کانی لایه هه زاران داوه دولکه و گری کوږی په پر مه ترسی و نهینی نه و سروشته شی تیدایه، نه و هی مروف دهیکا نیازی داین کړدن پید او یسته دهرونی په کانی دهره دمسالات تووشی کارمساتی غیبی دمکه ن و په یومندی به نهینی په کانی سروشتی دژ وایان لیکردوه هه وی دهستگیر کړدن و له خو نزیک کړدنه وهی توخمی نه و بابه تانه بدات و لایان وردیته وه.

نه و خوښی کړدنه ی هیزمکان و نه ولای هیزی عادمی هه رترس له خنډه ر کړدن نی به، به لکو هه وی گه یشته نهینی نه و کاره نادیا رانه یه ناویک نه و گه ر دوونه ی خستوته نه و باره و نه و ژیا نه سره دیو نیایی بهی وها پر مه ترسی کړدوه.

له و بوچوونه وه مروفی نه فسانه سه ودا ی به دی هینانی نه رمی بووه میژووی مروفایه تیش سه رجه له ی گه ل به ره می نه رمی نه خشان دوه. ژیانی ناسایی مروف چهنه ساتیکی بی بوونه نه گه ر نه توانی کاریکی دیار یان به ره میکی زیندوو دوا ی خو دی جی بهیلی و خلکی تووشی هه رومسته و

رامان بکات.

مروّف بۇ خۇخافلاندىنىش ھەندى سەرىردەى ھەيە دەيەوى بايەئى و بىرو روحى خۇى بىداو لە دەست ژياننى لەشاون دراو خۇى راتەكئىنى و لەو گەردوونە خۇى ھەراسان بكا.

ھەندە جارىش لە بەركەم بىنى ھزرو لىكدانەوھى وادەزانى ئەگەر لەكۆمەل و دەورويەرمەكى خۇى زياتر رۇبى ئىدى ئاومدانى و ھەستى ئەقايەتى نامىنى و توشى كۆمەلگاي گيانداران و درىدەو دەعباو دىوو لە مروّفان نەچوو، يان نىوومروقى نىوومگياندار دەبى و لەوئىش خۇى بى سىكى ئاقلدا دەبىنى و ھەر ھەندە كارىكيان بەدل نەبوو، لەپرىشتى و با خۇى دەسپىرى ئەگەر لەبەرخاترى ئەو نەبى مروّفە ھەر سەيرمان بىنى دى.

ئەفسانەخوان بەبىنى بىرو بۇچوونى خۇى بۇ مروّف دەدوى لەزۇر ھەلوئىستىش لەچەمكى ئەخلاقى و نامۇزگاريدا دەخولیتەو، جارى و اش ھەيە رىى بىنايى و رامان دەگىرى و لەبۇچوونى فەلسەفيانە نزىك دەبىتەو، بە تايىبەتى ئەو ئەفسانانەى باسى چۆنىەتى دروست بوونى گەردوون و مروّف و بوودانى لاقا و دەكەن، بىرووام وايە ئەم جۆرە ئەفسانانەمان بە تەواومتى كەوتوونەتە ژىر بارى روانىنى ئاينى ئىسلام و ناوھروكى بەرايى خۇيان دۇراندووه.

بۆيە تائۇستاش ناوھروكى ئەفسانەى كوردى لەو باوھەيە كە ھەولەن نىزىنەو مىنەى بنىادەم ھەوا و ئادەم، لاقاويش غەزبە خوا ناردويەتتە سەرنەرزو بەدكاران و لەخوانەترسان و داوئىن پىسى لەسەر بووى زەوى پاك بکاتەو.

خۇ تىكەل كوردە لەگەل پەيوەندىە بنەى بەكانى ئەولايەنە. ژيانىش ھەرتەنيا كىشە سەرمەكەكان نى، زورجاران كارىكى لا بەلا، ھوكارىكى رەمەكيانە سەرتاپاى ژيان دەگۇرى و لەوئىو مروّف توشى قولايى كارھسات و روداوه ناديارمەكانىش دەبى و چەنگە پرى چارەنووسى خۇى دىتەو.

رىكەوتىش بەككە لەو ھەگەرەنەى يان ژيانى پالەوان بەرمو خوشى و بەختەوھرى دەباو ئايندەى ژيانى دەرازىنیتەو يان ئەومەتانی توشى نەھامەتى و ایدەمكا رىو رەچەلەكى دەداتەبەر گەردەطوولەى زەمانەو تارمايىشى لەبەرچاوان نامىنى. بەلام جارى ناشزانىن چ گەردىلەيەكى تەواوھى ئەو گەردوونە رىو پويكى ئەم رىكەوتە لەگەل بارى دەرونى مروّف دەسازىنى و چۆن ھەلدەمكەوى. مروّف تەواناى ئەوھى نى رىكەوت بۇ خۇى رايەل بكاو وەك پىويستى بەكى خەوديانەو ئاكام خىر بېھىنیتە بەر ژيان و مرازەمكى. چاوەرىنى دەمكا ھەمىشە بە پەروشەوھە بوى باوى و دەردە سەرانگىرى كانی بختەو قەوارەى خۇى بەلام ناشزانى كەى و چۆن ئەو رىكەوتەى توش دى، كەم نىروانىنى و ھەيە باسى كەسان و پالەوانى

وامان بۇ بكا ھەرىو تەمايە دانىشى و يان سەفەرىكى بەونيازەى دابىتە بەرخو، ئەوھى لەحەكايەتان دەبىن پەيداكردنى چەند ھۆيەكە بەرىكەوتىشەو، پالەوان و خىرخوازانى حەكايەت لە دەستى نەھامەتى رۇزگار بەارزى و بلى ئەو ھىزە غەيبى يانە بە زۆرى بەھانای مروّفى زۇر لىكراو دىن بەو رەنگەش ئومىدى چاكە پىرۇزتر دەكا چۆنكە ئەفسانەش وەك چمكىكى ئەو ژيانە بەرى بىرى مروّفەو بەھەر شىوھەكيش زەينى دەدەئى ھەر دەربىرى لايەنە جيا جياكانى خەمى خۇيەتى بۆيە دەل «جىھانگىر رۇبى ھەتا گەيشتە سەركانىەكى گۆتى بانىسرحاتەكى بکەم، ئەستوركە جۆيەكى بىر بوو فرىدا ناو كانىنى گۆتى ھەتا سەرخەومكى دەكەم ئەستوروكە نەرم دەبىتەو لەخەوتى ھەستا ئەستوروكەكى لەسەر رانى دانا پاروھكى حازر كورد، بىخوا شتىكى بۇركوكەى دىھات، رىوى بوو، پاروھكى لە ئەستوروكە جۆيەكى لە دەوى رىوى نا لەپاشدا ھەستا بروا، مام رىوى گۆتى جىھانگىر كىو دەمچى؟ گۆتى مادام بزانى ناوم چى بە دەشزانى كىو دەمچى؟ رىوى گۆتى خوات بەقوربانى ئەو لوقمە جۆيەكاداتە من ئەم دىوم خۇم كوردتە رىوى.»

ئەو تارمايى ئەو رىكەوتە بە لىزەو حەكايەت خوان دەيەوى بىنى بە ھانای پالەوانەكى بى بە تاقى كوردەوانى داببا ھەتا دەيگەنیتە مرازى خۇى ديارە ئەو چاكەى جىھانگىر لەگەل رىوى كورد كەدايى زانيمان دىوھ

ھەر ئەو ھەموو رىوھى ژيانى پالەوانى بەرھو تروسكايى ئاوات برد ئەم خۇ گۇرىنەى دىو بۇر رىوى فېلىك بوو حەكايەت خوان سازى كورد لەكەم حەكايەتى تر دەبىننى، چۆنكە دىو ھەمىشە بە ھىزو لاملە بە ھەلوھشاندەنەوھى گۇرقتە پىر گرى بەكان دەناسرى و كەم وايە پەنا بۇ فېل بەرى، فېل ئەو زەبىرى ھىزە، بەلام لىزە حەكايەت خوان بۆيە و اى پىشان دا تا دىوھ لە جارى بەكەم بەگيانداروكەك بېنیتە پىش و بزانى جىھانگىر ئەو چاكە بەى لەترسان لەگەل نەكردووه بەلكو ئەو دەمى خۇى بە پالەوان و جەربەزەتر بىنىوھو سىفەتى پالەوانانىش وايە.

لەبەئىنى پالەوان و دىوان، رىچكە بەكى ترىش ھەيە ئەوئىش تەبابوونى مروّف و ھىزى غەيبى بە كە لەشىوھى دىو دەبىننى بەھەردوكيان بەرھو ئاواتى پالەوان دەروون، كەچى ئەو بەيەك گەيشتنەى دىو پالەوان ھەموو جار ھەر بەشىوھى ئاشتى نايەتە دى، زورچارانىش دواى مل ملانى و بەرنكار بوونەو بەرپا دەبى و ئەو كاتە دىوھ دواى پەيمانى دۇستايەتى و خوشەويستى لەگەل پالەوان دەبەستى و تانەشى گەپەنیتە مرازەمكى بەجنى ناهىلى، تەنناتە خويندەوارى ژىرىش ھەست دەكا پالەوان ھەرنەوھندە نى بە دەئوھ بلى: تۆ نەبى من ھى ئەو گۇرقتانەنم، بۆيە لە شوىنى خۇيتى بلىن لەو حالەتەنە دىو گيانى تەواوكەرى

له گه‌ل توورمیی ههستی مروف رنگه چهند بووهکی نه‌دیتر او تووشی ئازاربین و هه‌ر گیانی ئه‌وانه‌شه کار له‌مه‌به‌سه‌داره‌که دمکاته‌وه، به‌لام هه‌نده جاریش ده‌ست وه‌شینه‌که خۆی تووشی گۆران دئی، وه‌ک ئه‌وه‌ی تا ئیستا له‌ کورده واریدا باوه دهلین فلان له‌مه‌چیت‌ر ده‌ستیان لێ‌وه‌شان‌دوه یان ئه‌وه‌ی ئاو به‌شه‌و برژینی به‌گه‌وه‌ی ده‌زانن نه‌وه‌که‌په‌ری و فریشته‌ی خیری به‌رکه‌وی و ئازاریان بدات.

زۆریه‌ی ئه‌و هه‌کایه‌تانه‌ی من دیبم دێو به‌ هه‌موو رنگه‌کانی (سه‌ی، بۆر، ره‌ش) خراپه‌ن به‌ پیچه‌وانه‌ی هه‌ندی له‌و نووسه‌رانه‌ی وازهن ده‌بن دێوی سه‌ی هه‌میشه چا‌که‌ویسته، ئیمه هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌بینین دێوی سه‌ی سێ‌یم که‌ره‌ت دێته به‌رچاوان، نیشانه‌ی سه‌ی یاتیه‌که‌ی هه‌ر بو ئه‌وه‌یه دوا‌ی کوشتنی ئاسۆ‌ی به‌ره‌و مه‌به‌ستی پاله‌وان روونتر ده‌بی و فینکاییه‌ک دل و خه‌یالاتی ئه‌و پاله‌وان روشن دمکاته‌وه.

که‌وا بوو هه‌کایه‌ت خزان ئه‌و شێوه‌یه سه‌ی یه‌ی دێو هه‌ربۆ کوشتن دینیته‌ گۆری، به‌لام ده‌شینی هه‌کایه‌تی تر هه‌ین من نه‌مدیی ئه‌م دێوه سه‌ی یه‌ به‌ جوړیکی تر ببیته‌ مایه‌ی خۆش به‌ختی پاله‌وان.

ئه‌شکه‌وتی دێوش به‌شیکه‌ هه‌ره‌ غه‌ریبی، دونه‌یای دێوانه‌ له‌ میژیشه مه‌ترسی خسته‌وته هه‌زی خه‌ک ئه‌وه‌اش خولیا‌ی کردوون مانی دێوه به‌ زۆری ئه‌شکه‌وته که‌م جاریش هه‌یه له‌ ده‌شتایی یان بی، ئه‌گه‌ر بوو ئه‌وا له‌ شێوه‌ی قه‌سریکی خۆشی به‌ته‌نی‌ی چوار ده‌ور باغ و بیستانه، هه‌رچه‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌یه‌ کۆنتر دێته به‌رخه‌پالان و وه‌سفی جوانیشی ته‌دانی‌یه، له‌ زۆر خه‌لتیش جو‌گه‌یه‌ک باس دمکات ئاوی سوورو ره‌ش و سه‌ی به‌دانی‌یو هه‌ریه‌کیشیان بو مه‌به‌ستیکه ... له‌وی پاله‌وان ده‌که‌وته به‌ر به‌رتیزی و نۆینی ئاشکرا کردن، واده‌زانی ئه‌گه‌ر دێوه‌ی کوشت ده‌بیته خاوه‌نی ئه‌م پێدا‌ویستانه‌ی دێوه‌ی گه‌یاندۆته ئه‌و پایه‌ی هه‌زه‌کانی به‌هێ‌ی ئاره‌زووی خۆی ببینته ده‌ست.

ئه‌و ترس و سه‌ودایی‌یه‌ی هه‌کایه‌ت خزان له‌ گه‌ل خولیا‌ی له‌ میژینه‌ی مروف ده‌جوشی، ئه‌وه وه‌ختیکه‌ خۆی ده‌دوینی و هه‌روسته‌یه‌ک له‌ به‌رگه‌ژمێنی زه‌مانه‌و خۆدا ده‌کا، وه‌ک ئه‌وه‌یه مه‌رگی به‌رێ‌ی که‌وتوی خۆی به‌ره‌و گۆرستان بی‌نی و له‌ ترسان ببیته‌وه به‌ر بارانی جوانی و یادو هه‌رینه‌کانی.

(١) ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه به‌شیکه‌ له‌ کتییکی میتۆلۆژیایی هه‌ریه‌م ناو‌نیشانه‌ی سه‌روه‌.

سه‌رچاوه‌کان

١. الاسطورة والمعنى / ليفى شتراوس ترجمة د. شاکر عبد الحمید
٢. الميثولوجيا اليونانية / بيار عزيمال / ترجمة هنرى زغیب
٣. دراسة الحكاية الشعبية الفلسطينية - عبدالرحمن الساریس
٤. الاسطورة ك. ك. راثفین / ترجمة - هنرى زغیب
٥. لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی فولکلۆری کوردی - د. عیزه‌دین مسته‌فا
٦. تیکستی چهند هه‌قه‌تیکه‌ی فولکلۆری کوردی - سه‌عدوللا شیخانی
٧. بلاوکه‌راوه‌ی فولکلۆر - به‌شی یه‌که‌م - خالد جوتیار
٨. هه‌مان سه‌رچاوه - به‌شی دووهم - ئاواز سنجاوی
٩. بلاوکه‌راوه‌ی فولکلۆر - به‌شی دووهم - محمد کریم شریف
١٠. کۆمه‌له‌ هه‌کایه‌تیکه‌ی - بلاونه‌که‌راوه - ده‌سنووس -
١١. فه‌ره‌نگی ئه‌ریه‌ن - قاج - محمد امین هه‌ورامانی

ئیمه ئه‌م نمونه‌یه له‌ ل" و ل" کتییکی تیکستی چهند هه‌قه‌تیکه‌ی فولکلۆری «ماموستا سه‌عدوللا شیخانی به‌م جوړه‌ی وه‌ردمگین «کاتاک دێوی ره‌ش هات و برماندی گوته‌ی هه‌سه‌ن پاشا با به‌خۆی نه‌نازی کوری به‌ره‌لای دنیایی کردیه ئه‌مه‌د گوته‌ی ... هاوار مه‌که‌ برابه‌کانم به‌خه‌به‌ر مه‌ینه، ئه‌وجا بزانه‌م خوا به‌من ده‌دا یان به‌تو، دێوی ره‌ش دێته‌ خورانی ده‌بیته‌ لیک دان و شه‌ر، ئه‌حه‌مه‌د لای ده‌داو لووت و له‌ی ده‌بیری و لاشه‌که‌شی ده‌شاریته‌وه. شه‌وی دووهم دێوی بۆره‌ دئی ئه‌ویش ده‌مکۆزی، سێ‌یم شه‌و دێوی سه‌ی دئی دمکاته‌ برمه‌برم، دوا‌ی شه‌رو هینان و بردن ئه‌ویش ده‌مکۆزی».

وه‌ک بینیمان چا‌که‌ی دێوی سه‌ی هه‌ر ئه‌وه‌ی له‌سێ‌یمه‌ین جار هاته‌ مه‌یدان که‌ دمکاته‌ دوا‌جاری.. به‌لام ئیمه‌ جارێ هه‌ر هه‌نده‌مان به‌سه‌ چونکه‌ ئه‌وه به‌هێ‌ی بیرو‌یای فولکلۆرناسان مه‌رجی هه‌کایه‌تی خه‌راقیه‌.

که‌چی له‌هه‌ندی مۆتیفه‌ی تر ئه‌ویش زۆرکه‌م دێوی سه‌ی ده‌بیته‌ نیشانه‌ی چا‌که‌ به‌تایبه‌تیش ئه‌گه‌ر کیشه‌ بکه‌وته دونه‌یای دێوان خزیان به‌لام خۆینه‌ر و ابزانی دێوی ره‌ش هه‌نیشانه‌ی خراپ و به‌دی‌یه‌و دێوی سه‌پیش نیشانه‌ی خێروچا‌که‌ کارنکه‌ پێوستی به‌هه‌لگه‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی تره، ئیمه لێره هه‌ر هه‌نده‌یان باس ده‌که‌ین.